భీషణ ప్రతీకారం

ప్రాచీన గాథాలహరి

పి. గణపతిశాస్త్రి

౧

భీమసేను డధర్మ యుద్ధం చేసి దుర్యోధన చక్రవర్తిని నేలకూల్చివేసిన విషయం స్మరించినకొద్దీ అశ్వత్థామ హృదయం దారుణ క్రోధజ్వాలతో దహించుకుపోయింది. తన అప్రతిహతశాసనంతో ఆర్యావర్త రాజన్యులందరికీ రారాజై వెలిగిన దుర్యోధన చక్రవర్తి నిస్సహాయుడై కేవలం ఏకాకిగా యుద్ధభూమిలో ధూళిలో పడి పొరలాడుతున్నాడు! ఎంతటి దుర్దైవ దుర్విపాకం సంభవించింది! అని అశ్వత్థామ ఆ చక్రవర్తి దురదృష్టం తలుచుకొని తోక తొక్కిన తాచులా కస్సుమని బుసకొట్టి నాలుగు వైపులా పరకాయించి చూచాడు.

అంతటా గాఢాంధకారం! కురుక్షేత్ర రణరంగంలో క్షతగాత్రుల హాహాకారాలు భీకర జంబుకాక్రందనాలతో కలిసి మిన్నంటుతున్నాయి. కన్ను పొడుచుకొన్నా చూపులేని ఆ భయంకర నిశీథంలో అతనికొక వటవృక్షంమీద రెండు పెద్ద పెద్ద మిడుగురు పురుగులు కనిపించాయి. అశ్వత్థామ పరిశీలనగా వాటివైపు చూచాడు.

అవి మిణుగురులు కావు! భయంకరమైన గుడ్లగూబ మిడిగుడ్లు. ఆ గుడ్లగూబ మర్రిచెట్టు కొమ్మలమీద సుఖంగా నిద్రపోతున్న కాకుల నన్నిటినీ ఒకటొకటిగా సంహరించివేస్తోంది. ఆ భీషణ ప్రతీకారం చూడగానే అశ్వత్థామ హృదయంలో అన్యాయంగా భీష్మద్రోణకర్ణాది కౌరవులను సంహరించిన పాండవులందరినీ నిశ్శేషంగా చంపివెయ్యాలని ఒక భీకర సంకల్పం బయలుదేరింది. వెంటనే తన పార్శ్వంలో నిలబడిన కృపాచార్య కృతవర్మ లిద్దరికీ ఆ సంకల్పం తెలియజేశాడు.

"ఎంతటి బద్ధశత్రువులైనా నిద్రలో మైమరచి ఉన్నవారిని సంహరించడం క్షాత్రధర్మం కాదని కృపాచార్యు డతని కనేక విధాల చెప్పిచూచాడు.

అశ్వత్థామ నేత్రాలు అంధకారంలో చింత నిప్పుల్లా మెరిశాయి:

"గురువరేణ్యుడనే గౌరవమైనా లేకుండా అస్త్రసన్యాసం చేసిన నాతండ్రిని ధృష్టద్యుమ్ను డావిధంగా తల నరికివెయ్యడం న్యాయమేనా? శిఖండి నెదటపెట్టుకొని అర్జునుడు భీష్మాచార్యుని ఆవిధంగా ఓడించి వెయ్యడం ధర్మసమ్మతమేనా? పాండవు లెవరితో ధర్మయుద్ధం చేశారు? వారు చేసినవన్నీ అధర్మ యుద్ధాలే! నే నీరాత్రితో పాండవుల శిబిరం అంతా పీనుగుపెంటలతో నింపివేస్తాను! ఆ శుభవార్త రణరంగ ధూళిలో పొరలాడుతున్న దుర్యోధన చక్రవర్తి కెరిగించి నా ప్రభుఋణం తీర్చుకుంటాను. దీనికి నీవిక మారుచెప్పవద్దు!"

అది విని కృపాచార్య కృతవర్మ లిద్దరు అతని రోషావేశ ధాటికి తాళలేక నిరుత్తరులై నిలబడ్డారు. మారుమాటాడక ఆగాఢాంధకారంలో అశ్వత్థామతో కలిసి పాండవ శిబిరంవైపు నడిచివెళ్ళిపోయారు.

దుర్యోధనుడు తొడలు విరిగి నేలపైపడిపోగానే పాండవ శిబిరంలోని వారందరు ఇక యుద్ధం సమాప్తమైపోయింది గదా! అని గుర్రుపెట్టి హాయిగా గుండెలమీద చేతులు వేసుకొని నిద్రపోతున్నారు. ఎక్కడా అలికిడిలేదు. అశ్వత్థామ కృపాచార్య కృతవర్మలతో కలిసి పాండవ శిబిరం సమీపించాడు.

కృతవర్మ కృపాచార్యు లిద్దరు ఆ అంధకారంలో పాండవసేనానివేశానికి కొంచెం సమీపంలో నిలుచున్నారు.

దుర్యోధనుడు నేలమీద పడిపోయి అశక్తుడైనా, హతశేషమై చెదరిపోయిన కౌరవ సేనావాహినికంతటికీ అశ్వత్థామనే సర్వ సేనాధిపతిగా నియమించి స్వహస్తాలతో అతనికి సేనాపట్టాభిషేకం చేశాడు.

అశ్వత్థామ తండ్రిని చంపిన ధృష్టద్యుమ్నుని రక్తం కళ్ళారచూచి మరీ నిద్రపోవలెనని నిశ్చయించుకొన్నాడు. నెమ్మదిగా అడుగులు వేసుకుంటూ పాండవ శిబిరం లోపల ప్రవేశించాడు.

ఆ శిబిరంలో ధృష్టద్యుమ్నుడు, శిఖండి మొదలైనవారంతా శయనించే విడుదులన్నీ అతడింతకుపూర్వమే చూచాయగా తెలుసుకొన్నాడు. మెల్లి మెల్లిగా స్కంధావారం సింహద్వారం దాటి లోపల అడుగుపెట్టాడు. అంతలోనే అతని కళ్ళెదురుగా అత్యంత భయంకరమైన మహాభూతం ఒకటి గోచరించింది.

౨

ఆభూతం ఎవరో అశ్వత్థామకు తెలియలేదు. ఆ భూతం ధరించిన పెద్ద శార్దూల చర్మం అంచులనుండి రక్తధార లవిరత ధారగా ప్రవహిస్తున్నాయి. హారాలన్నీ నాగుబాముల్లా బుసకొట్టాయి. ఆ భూతం నోరు తెరిచినప్పుడు కోరల కాంతులు నిప్పులు చెరిగిపోశాయి.

అశ్వత్థామకా భూతం ఆవిధంగా అక్కడ ప్రత్యక్షం కావడానికి హేతువేమో తెలియలేదు. క్రమక్రమంగా ఆభయంకర ప్రాణి నోటిలోనించీ నాసికాపుటాలనించీ భీషణాగ్నిజ్వాలలు లేచి నాలుగువైపులా వెలుగులు విరజిమ్మాయి.

అయినా అశ్వత్థామ చెక్కుచెదరకుండా దానిమీద పుంఖానుపుంఖాలుగా బాణపరంపరలు ప్రయోగించాడు. కాని ఎన్ని వాడిబాణాలు ప్రయోగించినా ఆ భూతం ఎక్కడా చెక్కుచెదరినట్లు కనబడలేదు.

అశ్వత్థామ ఒరలోని ఖడ్గం పైకిలాగి చేతికొద్దీ ఆ భూతంమీదికి విసిరివేశాడు. భూతానికి తాకిన ఆ ఖడ్గం పట్టి దూదిపింజలా నేలపై పడిపోయింది. అశ్వత్థామ అంతటితో నిరుత్సాహం చెందక తిరిగి ఒకగద ఆ భూతంమీదికి ప్రయోగించాడు. అదికూడా ఎందుకూ కొరగాకుండా నేలమీద పడిపోయింది.

ఆవిధంగా తాను ప్రయోగించిన ఆయుధాలన్నీ ఎందుకు పనికిరాకుండా పోయేసరికి అశ్వత్థామ ధైర్యోత్సాహాలు సన్నగిలిపోయాయి. లోలోపల పశ్చాత్తాపం ప్రారంభమైంది.

★ భీషణ ప్రతీకారం ★

"ధర్మమార్గం విడిచి ప్రవర్తించే వారిని అధర్మమే నెత్తిన అణిచివేస్తుంది. గోబ్రాహ్మణులను, పసివారిని, మత్తులను, ప్రమత్తులను, నిద్రపోయే వారిని సంహరించడం అధర్మమని ధర్మశాస్త్రవేత్తలాదేశించారు. నేనా ధర్మమార్గం ఉల్లంఘించి అధర్మమార్గంలో ప్రవేశించాను. కనక నే నాకిలాంటి ఉత్పాతాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఇక ఈ విషమసంధిలో నేనేమిచెయ్యగలను."

అని అశ్వత్థామ ఇక ఏమిచెయ్యడానికీ పాలుపోక అలాగే దిగాలుపడిపోయాడు.

కొంతసేపటికతనికి ఆపద గడిచి బయటపడడానికి ఈశ్వరారాధనతప్ప మార్గాంతరంలేదని తోచింది. ఆత్మశరీరంతో ఆ దేవదేవునికి పూర్ణాహుతి సమర్పించి ఈశ్వరానుగ్రహం సంపాదింపవలెనని నిశ్చయించుకొన్నాడు. తాను ఆపద గడిచి బయటపడితే ఈశ్వరుని కాత్మోపహారం సమర్పింపగలనని మొక్కుకొన్నాడు.

అంతలో అతని కెదురుగా ఒక బంగారు వేదిక ప్రత్యక్షమైంది. అది ఒక హోమ గుండం. దానినిండా అగ్నిజ్వాలలు దగద్ధగాయమానంగా వెలిగిపోతూ కళ్లకు మిరుమిట్లు కలిగించాయి.

ఆ వేదిక చుట్టూ అరణ్యమృగాల ముఖాలతో భయంకరులయిన ప్రమథగణాలసంఖ్యాకంగా ప్రత్యక్షమైనారు. వారందరు భయంకరంగా సింహగర్జనలుచేస్తూ వికటాట్టహాసాలతో అశ్వత్థామ మీదిమీదికురికారు. అయినా అశ్వత్థామ చలించలేదు.

అతడు తన శస్త్రాస్త్రాలన్నీ ఆ హోమాగ్ని జ్వాలకాహుతిచేశాడు. "నాకు శత్రువులనందరినీ నిశ్శేషంగా సంహరించేశక్తి కలుగుగాక!" అని కళ్లుమూసుకొని పరమేశ్వరుని ధ్యానిస్తూ ఆ అగ్ని జ్వాలలలో ఉరికి ఆత్మోపహారం సమర్పించాడు. అయినా అతని శరీరం ఎక్కడా కసుగందలేదు. అతడు తామరపూల సెజ్జపై నిలబడినట్టే ఉన్నాడు. అంతలో పరమేశ్వరుడు ప్రత్యక్షమై అతనిచేతికొక ఖడ్గం అందిచ్చాడు:

"అశ్వత్థామా! శ్రీకృష్ణుడు నిత్యము నన్నారాధిస్తున్నాడు. అతడు నాకత్యంత ప్రీతిపాత్రుడు. అందుచేత అతనికి హితులైన పాండవులు కూడా నాకు సన్నిహితులే. వారికేవిధమైన అపకారము కలుగకుండా నిన్ననేకవిధాలుగా ప్రతిఘటించాను. నీఅస్త్రాలన్నీ ఎందుకు కొరకాకపోవడానికి హేతువిదే!

"అయితే పాంచాలురలో కొందరికీ ఋణంతో కాలంతీరిపోయింది. నీవు నా అనుగ్రహం సంపాదించి ధన్యుడవైనావు. నీ అభీష్టం సిద్ధింపగలదు. ఈఖడ్గం నీకు సహాయకారి కాగలదు!"

అని మహేశ్వరుడక్కడే అదృశ్యుడైపోయాడు. కాని అశ్వత్థామకు తెలియకుండా అతని శరీరం ఆవేశించాడు.

వెనక నే నిలిచి ఉన్న కృపాచార్య కృతవర్మలిద్దరు కొంతదూరంనించి అశ్వత్థామ మహాసాహసం తిలకించారు. దగ్గరకువెళ్ళి అతని ననేక విధాల ప్రశంసించారు.

అశ్వత్థామ ఆ భూతంమీద ప్రయోగించిన ఆయుధాలు, హోమ జ్వాలలో ఆహుతి చేసిన ఆయుధాలు అన్నీ తిరిగి అతని రథం మీద ప్రత్యక్షమైనాయి. అశ్వత్థామ ఆ ఆయుధాలతో కొన్నింటిని మళ్ళీ స్వీకరించాడు. కృపాచార్య కృతవర్మలిద్దరూ అతన్ని అనుసరించి వెళ్లబోయారుగాని అశ్వత్థామ దాని కంగీకరించలేదు. వారిద్దరినీ సేనానివేశ ద్వారంలోనే తనకు రక్షకులుగా ఉండవలసిందని ప్రార్థించాడు. వారిద్దరు అతని ప్రార్థన ననుసరించి పాండవ సేనానివేశం ద్వారంలోనే నిలబడి పోయారు. గాఢాంధకారం ఇంకా నాలుగు వైపులా బాగా దట్టంగా అలుముకుపోయింది.

3

అశ్వత్థామ నెమ్మద నెమ్మదిగా అడుగులు వేసుకుంటూ పాండవ శిబిరం లోలోపలికి వెళ్లిపోయాడు.

ఆ శిబిరంలోని వారంతా గాఢ నిద్రలో మునిగి నిశ్చేతనులై పడి ఉన్నారు. అశ్వత్థామ వారి ముఖాలన్నీ పరిశీలిస్తూ ఇంకా లోపలికి వెళ్లిపోయాడు.

అలాగ కొంతసేపు జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన కొంతసేపటికతని కంటికెదురుగా ధృష్టద్యుమ్నుడు కనిపించాడు.

అతనొక హంసతూలికాశయ్యపై పవళించి హాయిగా నిద్రపోతున్నాడు అతని శయ్యచుట్టూ దీపకాంతులలో తళతళలాడే తెరలు వేలాడుతున్నాయి.

ధృష్టద్యుమ్నుని సుషుప్తి సుఖం చూడగానే అశ్వత్థామ హృదయంలో మళ్ళీ క్రోధాగ్ని జ్వాలలు చెలరేగాయి.

"కౌరవ పాండవులందరికీ అస్త్రవిద్యాగురువైన నాతండ్రి నేను మరణించానన్న దుఃఖంతో అస్త్రసన్యాసం చేసిన అదను కనిపెట్టి ఈ దుర్మార్గుడాయన శిరస్సు ఖండించివేశాడు. ఇలాంటి దురాత్ముడీనాడు హంసతూలికాతల్పంపై శయనించి విజయ గర్వంతో సుఖంగా నిద్రపోతు

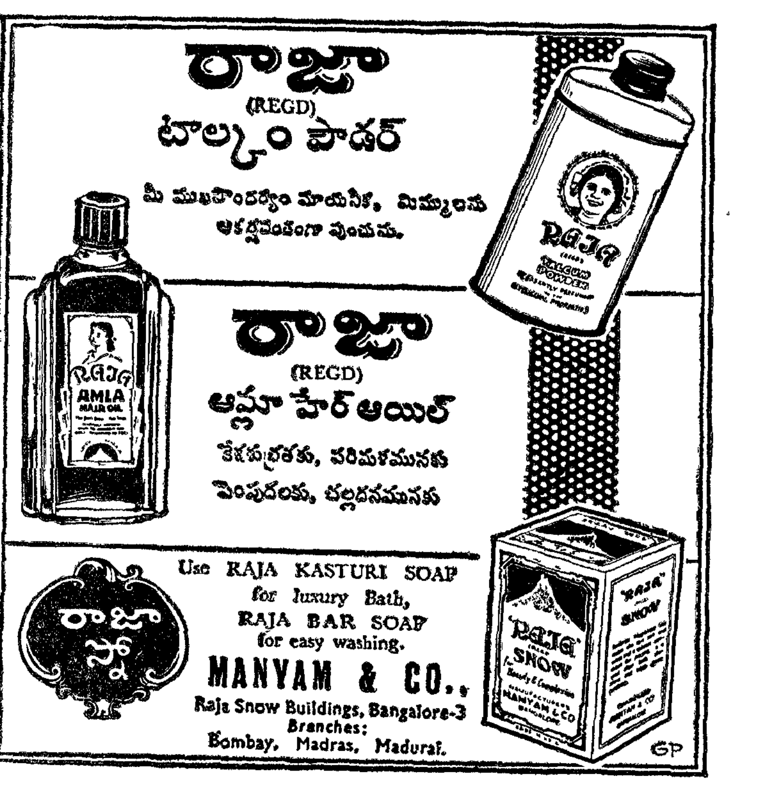

న్నాశే! కౌరవు లందరు పరాజితులైపో యారని కులుకుతున్నాడు కాబోలును!" అని అశ్వత్థామ అనుకొన్నాడు. ధృష్టద్యుమ్నుని దుష్టముఖం మరిచూడ లేకపోయాడు.

కాలికొద్దీ అతని నొక్కతాపు తన్నాడు. ఆదెబ్బతో ధృష్టద్యుమ్నుడదిరిపడి నాలుగు వైపులా చూచాడు. ఎదురుగా అశ్వత్థామ రౌద్రాకారం కనిపించింది.

అశ్వత్థామ వెంటనే అతని కేశపాశం చేతబట్టి నేలమీద కీడ్చికొట్టాడు. ధృష్టద్యుమ్నుడు నేలమీద పడిపోయాడు.

అశ్వత్థామ అతని గుండెలమీద బలంగా మోకాలానించి కూర్చున్నాడు. పిడికిలితో అతని ముఖంమీద ముష్టిఘాతవర్షం కురిపించాడు. ఆ ఆఘాతాలతో ధృష్టద్యుమ్నుని కొక్కమారుగా బాగా మెలకువ రావడము, అంతలోనే స్పృహతప్పిపోవడము కూడా జరిగిపోయాయి. తరువాత కొంతసేపటికి ధృష్టద్యుమ్నునికి కొంచెం తెలివి వచ్చింది

అశ్వత్థామ దారుణాఘాతాలతో అతని శరీరంలో జవసత్వాలన్నీ ఉడిగిపోయాయి. అలాగే అలిసి సొలిసిపోయిన చూపులతో అశ్వత్థామవైపు చూచాడు.

అంతలో అశ్వత్థామ తన వింటినారి తీసి అతని కంఠాని కురిబిగించాడు. ధృష్టద్యుమ్నుని ఒక పశువును దంపి వేసినట్టుగా దంపి వేయబోయాడు.

ధృష్టద్యుమ్నునికి కొంతసేపటి వరకు ఎంత ప్రయత్నించినా నోటమాట పెగల్లేదు. కాని ఎలాగో అలాగ గొంతు సవరించుకొన్నాడు:

"గురుపుత్రా! నీవు నన్నొకపశువును సంహరించినట్లెందుకు సంహరిస్తావు! నీ నిశిత ఖడ్గంతో నా శిరస్సు ఖండించివెయ్యి! ఆ విధంగా చేస్తే నాకు పుణ్యలోకాలకు పోయే భాగ్యం కలుగుతుంది! నాకుది ప్రార్థన తోసివెయ్యకు!" అని డగ్గుత్తికతో ఎంతో దీనంగా బతిమాలుకొన్నాడు

అలాగ డగ్గుత్తికతో అతిదీనంగా ప్రార్థించినా అశ్వత్థామ హృదయం కరగలేదు:

"గురుద్రోహీ! అంతటి గురుద్రోహం చేసినవానికి పుణ్యలోకప్రాప్తి కలుగుతుందనుకున్నావా? నీవెంతో నీచంగా నీగురువును సంహరించి వేశావు! కనుక నీవూ నీచమరణం పొందవలసిందే!"

అని చెప్పి వింటిత్రాడతని కంఠం తెగిపోయేటటు గట్టిగా బిగించి మోకాలిపోటులతోను పిడికిలిపోటులతోను అతని శరీరం అంతా ఒక మాంసపుముద్దగా మార్చి వేశాడు

వెంటనే స్కంధావారం నించి తిరిగి వచ్చాడు. తనరథం ఎక్కి వింటినారి తిరిగి వింటసంధించాడు.

"జీవిత ప్రతిబింబం"
(చిత్రకారుడు : ఎ ఆర్. కృష్ణ. ఇటీవల మద్రాసు, మ్యూజియం హాలులో ప్రదర్శింపబడిన వీరి చిత్రములలో ఇదొకటి)

అంతలో ధృష్టద్యుమ్నుని సేనాగారంలోని వారంతా ఆసందడివిని మేల్కొని హాహాకారాలు చేస్తూ అటుఇటు పరుగెత్తుకుపోయారు. దూరం దూరంగా రథంలో వెళ్లిపోతున్న అశ్వత్థామను ఎవడో క్రూరరాక్షసుడై ఉండవచ్చునని ఊహించి వెంటనే అతని వెంటబడ్డారు.

అశ్వత్థామ అలాగే శిఖండి, ఉత్తమౌజుడు, యుధామన్యుడు మొదలైన ద్రుపద కుమారులనందరినీ సంహరించివేశాడు.

అయినా అతని భీషణప్రతీకారదాహం సమసిపోలేదు. అక్కడ కట్టిన వందలకొలది గుర్రాలను, ఏనుగులను నిశ్శేషంగా సంహరించి వేశాడు.

ద్రౌపదీ కుమారుల విడిది ప్రవేశించి ద్రౌపదీదేవి కుమారుల నయిదుగురినీ గాఢనిద్రలోనే కుత్తుకలు నరికి చంపి వేశాడు.

అతడెంత వెదికినా పంచపాండవులు, కృష్ణుడు ద్రౌపది మొదలైయున్న ముఖ్యులు కొంతమంది కనిపించలేదు.

అతని క్రౌర్యం చవిచూచిన పాండవస్కంధావారంలోని సైనికులంతా కట్టకట్టుకొని అతనిమీద విరుచుకుపడ్డారు కాని అశ్వత్థామ వారి నందరినీ తన బాణాగ్నిజ్వాలలో భస్మం చేసి వేశాడు.

వారందరూ అతని తీవ్ర బాణ ధాటి కోర్వలేక పాండవ స్కంధావారాని కవతి దూరంలో నిలబడిన కృతవర్మ కృపాచార్యులకు శరణాగతులైనారు.

అయినా ఆ ఇద్దరికీకూడా ఆదౌర్భాగ్యులపై దయకలగలేదు. హతశేషులై మిగిలిన వారి నందరినీ కృపాచార్య కృతవర్మ లిద్దరు ఒక్కరు మిగలకుండా అందరినీ నిశ్శేషంగా సంహరించి వేశారు.

౪

ఆ అర్ధరాత్రి సమయంలో దుర్యోధనుడలాగే ఏకాకిగా పడిఉండి అసహ్య వేదనతో అటు ఇటు పొరలాడుతున్నాడు.

అశ్వత్థామ కృతవర్మ కృపాచార్యులతనిని సమీపించి సగౌరవంగా ఆ చక్రవర్తి పార్శ్వంలో కూర్చున్నారు.

★ భీషణ ప్రతీకారం ★

దుర్యోధన చక్రవర్తి దుర్దశచూడగానే ఆ ముగ్గురి హృదయాలు శోకభారంతో కుంగిపోయాయి.

అశ్వత్థామ హృదయం [illegible] వ్రయ్యలై పోయింది:

"మహాప్రభూ! అనేక విధాలుగా నన్ను పోషించిన నీవీవిధంగా దుర్దశపాలై ధూళిలో పొరలాడుతూంటే నేనింకా జీవించి ఉన్నాను! నేను నీకొక సేవకుడ నేనా!"

"నీవు రణరంగంలో మరణించి వీరస్వర్గం చేపట బోతున్నావు. నేనంతటి పుణ్యానికి నోచుకోలేదు! కాని నీకు మనః ప్రియమైన కార్యం నెరవేర్చానని మాత్రం కొంచెం సంతోషంగా ఉంది.

"నీవీ శరీరం విడిచి స్వర్గలోకం చేరుకోగానే మాతండ్రి ద్రోణాచార్యులనుకలుసుకొని, ఆయనతో ద్రోహియైన ధృష్టద్యుమ్నుని శిరస్సు తుత్తునియలుగా ఖండించి వేశానని చెప్పి, నాకు బదులుగా ఆయనను గాఢంగా కౌగలించుకొని, సాష్టాంగ నమస్కారం చేయవలసిందని ప్రార్థిస్తున్నాను. రణరంగంలో మరణించిన మిగిలిన బంధుమిత్రుల నందరినీ వేరు వేరుగా అడిగినానని విన్నవించ వలసినది."

అని చెప్పి దుర్యోధనుని కర్ణాల కమృత సేచనం చేస్తూ పాండవ శిబిరంలో తాను సంహరించిన వారి పేరులన్నీ వరసగా ఏకరువు పెటాడు.

ఇంకా తన సాహసకృత్యాలన్నీ అతి వినయంగా ఆ చక్రవర్తి మ్రోల నివేదించాడు.

దుర్యోధనుని హృదయం ఆ భీషణప్రతీకారవృత్తాంతం వినగానే కొంచెం సేద తేరింది:

"గురుపుత్రా! నీవు చేసినట్లుగా భీష్మ ద్రోణ కర్ణ శల్యులలో ఎవరైనా చేయగలిగారా? నీవు నాకత్యంత ప్రియమయిన వార్త నివేదించి నీఋణం తీర్చుకొన్నావు. మిమ్మల్ని అందరినీ తిరిగి స్వర్గంలో కలుసుకొంటాను."

అని వికసిత నేత్రాలతో ఆ ముగ్గురి ముఖాలు చూస్తూ అలాగే ప్రాణత్యాగం చేశాడు.

తరవాత ఆ ముగ్గురు దుర్యోధన చక్రవర్తి మృతికెంతో విచారించారు. తిరిగి తమరథాలెక్కి వెళ్ళిపోయారు.

అశ్వత్థామ తాను సంకల్పించిన భీషణ ప్రతీకారం నిర్విఘ్నంగా నెరవేరింది గదా! అని సంతృప్తిసూచకంగా ఒక దీర్ఘ నిశ్వాసం విడిచిపెటాడు. ★

సరిక్రొత్త ట్యూడర్ వాచీలు...

మీ నాజూకైన చేతి మణికట్టునకు అమరేటట్లు తయారుచేయబడినవి

ఈ 4 సుందరమైన వాచీలలో ఒక దానిని ఎంచుకొనండి. ఇవి మీ చేతి మణికట్టుకు వన్నె తెచ్చుటయేకాక మీరు ధరించిన అందమైన బట్టలతో జతపడేటట్లు ప్రత్యేకముగ నిర్మించబడినవి.

రోలెక్సు వారి ట్యూడర్ వాచీలు సుందరమైన ఫక్కీలో తయారుచేయబడినవి. వీనిలోని దిట్టమగు 17 జ్యూయలుల ఖచ్చితమైన యంత్రపు నడక సరియైన టైము చూపునని హామీ యిచ్చుము.

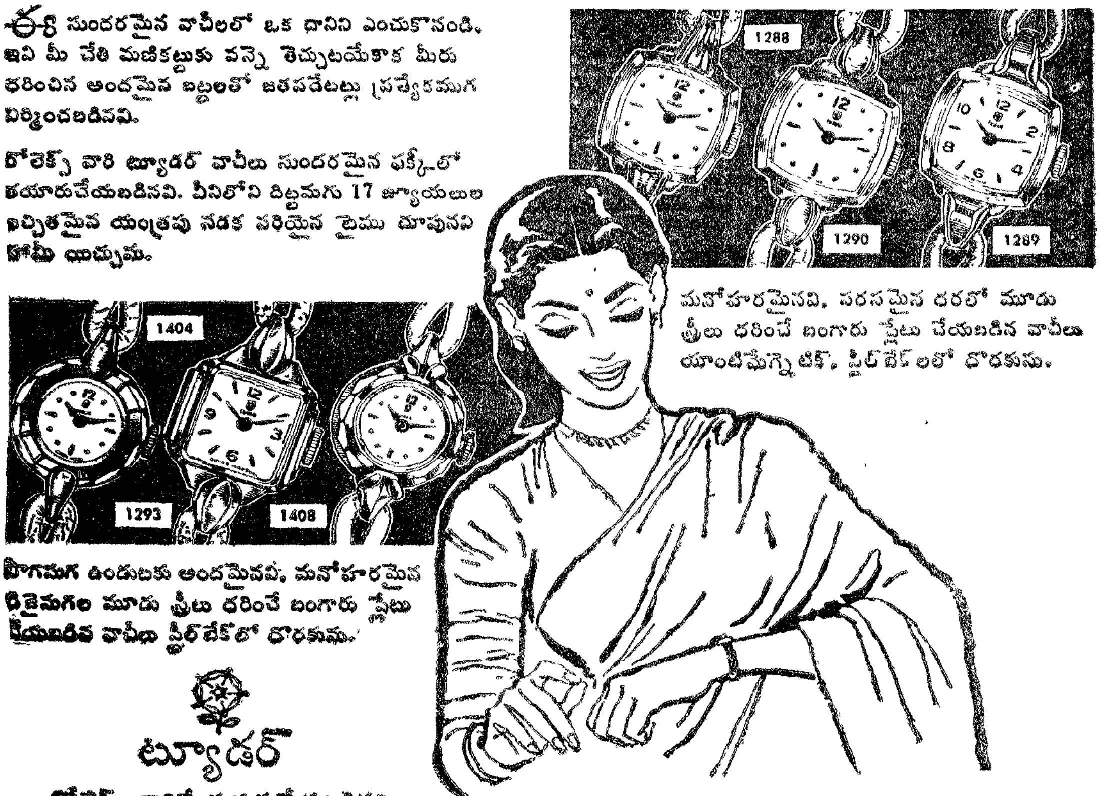

మనోహరమైనవి. సరసమైన ధరలో మూడు స్త్రీలు ధరించే బంగారు ప్లేటు చేయబడిన వాచీలు యాంటిమేగ్నెటిక్. స్టీల్‌బేక్‌లలో దొరకును.

భోగముగ ఉండుటకు అందమైనవి. మనోహరమైన డిజైనుగల మూడు స్త్రీలు ధరించే బంగారు ప్లేటు చేయబడిన వాచీలు స్టీల్‌బేక్‌లో దొరకును.

ట్యూడర్

రోలెక్సు వారిచే తయారుచేయబడినవి

రోలెక్సు వాచ్ కంపెని (ఈస్టర్న్) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ బొంబాయి ఆథరైజ్‌డ్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
పి. ఆర్. & సన్సు ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మౌంట్ రోడ్, మద్రాసు.